

46 2025

WEEKKRANT
12 NOVEMBER
JAARGANG 86
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

UNIVERSITAIRE PAROCHIE

Samen Verder - Lotgenotengroep voor jongeren in rouw (18-30 jaar)

(c) Universitaire Parochie

Je voelt je soms verloren, want je hebt iemand verloren: je vader of moeder, broer of zus, je lief of vriend(in), oma of opa, medestudent of kotgenoot... Het gebeurde plots of langverwacht, lang geleden of nog maar net gebeurd - een ongeluk, ziekte of zelfdoding. De wereld draait verder en toch is hij in jouw ogen wezenlijk veranderd. Ook jijzelf voelt je misschien anders. Vijf avonden komen we samen met lotgenoten. We vertellen en luisteren naar ieders verhaal, maar zoeken ook via creatieve werkvormen naar herinnerin-

gen en krachtbronnen. De klemtoon ligt op verbinding met de persoon die jij mist! In een kennismakingsgesprek 'live' of via de telefoon kan je beslissen of deze groep iets voor jou is. Je hoeft niet te studeren aan of te werken bij KU Leuven om deel te nemen! We komen samen op dinsdag 25/11/2025, 9/12/2025, 17/2/2026, 3/3/2026 en 31/3/2026 telkens van 19.30 tot 22 uur in de Tiensestraat 124-3000 Leuven. Meer info en inschrijven: www.uprouw.be

In stiller Nacht

Canzonetta zingt winterklanken - In stiller Nacht

op **zondag 14 december** om 15u in de kerk van Blauwput.

Na 40 jaar samen zingen, staat Canzonetta weer voor u klaar, om in deze donkere winterperiode wat licht en sfeer te brengen, samen met onze nieuwe dirigent Pieter Vandaele.

Het eerste deel brengt ons in de sacrale sfeer van de kerstperiode, stil-

te en duisternis worden hemels verklankt door klassieke en moderne componisten.

Na een muzikaal intermezzo met viool en orgel, komen we in het tweede deel nog wat meer in de kerstsfeer, met enkele klassiekers, maar ook met hedendaagse bewerkingen van volkse melodieën.

Kaarten aan 16 EUR te verkrijgen via canzonetta.be of bij de koorleden

ANDERS VASTHOUDEN

Ontmoetingsdag voor volwassenen in rouw

'Je moet loslaten', hoor je vaak zeggen, maar jij wil misschien wel vasthouden, herinneren, verbonden blijven met diegene die je mist, zijn/haar naam uitspreken.

Jij ervaart dat verdriet soms letterlijk in je lijf kan kruipen, en er goede en slechte dagen zijn.

Doorheen het jaar organiseren we drie keer een ontmoetingsdag voor mensen in rouw waarin de verbinding met de overledene centraal staat. Je kan éénmaal of meerdere ke-

ren deelnemen aan deze dag.

We creëren telkens een warme sfeer waarin je lotgenoten ontmoet en op verhaal kan komen. Er liggen boekjes om in te snuisteren en 's mid-

dags eten we samen lekkere broodjes.

Praktisch

Zaterdag 15 november 2025 - Zaterdag 21 maart 2026 - Zaterdag 13 juni 2026

Telkens van 09.30 u. tot 16.30 u.
Universitaire Parochie - Tiensestraat 124 - 3000 Leuven
30 euro alles inbegrepen

Meer info en inschrijven:
www.uprouw.be

Kirikou Leuven

Kirikou verzamelt baby- en kindermateriaal in goede staat voor Leuvense gezinnen die er nood aan hebben. Samen gaan ze de strijd tegen kinderarmoede aan. Ook jij kan helpen door kinderspullen - die nog en goede staat zijn en die je zelf niet meer nodig hebt - te schenken aan Kirikou.

Op dit moment zoekt Kirikou kleding voor jongens van 7 tot 12 jaar (maat 122, 128, 134, 140, 146 en 152): lange broeken, truien, lange mouwen t-shirts, pyjama's, ondergoed en sokken!

Geef jouw warme kinderkleren door aan Leuvense gezinnen die ze nog nodig hebben. Gewoon binnenbrengen bij Kirikou (Huis van het Kind Leuven, Savoyestraat 4, 3000 Leuven).

Dankjewel!

Secrets & Lies in Cinema ZED Leuven

Graag laat ik u weten dat er op 18 november in **Cinema Zed**, Naamsestraat 96 Leuven, een film gedraaid wordt over **adoptie**, na al de negatieve communicatie daarover.

Ook de 16de is er bij de **An-nunciaten in Heverlee** een aperitieflezing over Rerum Novarum door Julie, voor wie zou geïnteresseerd zijn .
Sr.Jeanne Devos,
Naamsesteenweg 575, 3001 HEVERLEE

Cinema ZED organiseert samen met verschillende Leuvense partners een nieuwe reeks filmavonden rond religie, cultuur en zingeving. Geen zware kost, maar sterke cinema die raakt én stof tot gesprek geeft.

In november bijten we de spits af met **Secrets & Lies** (Mike Leigh), een herkenbare en soms grappige film over familiegeheimen, afkomst en de zoektocht naar wie je bent.

De inleiding is in handen van Leo De Weerd, film liefhebber en gevangenisaalmoezenier.

Na de film is er een nagesprek met Julie Hendrickx Devos, de nieuwe voorzitter van beweging.net, die ook zelf weet wat zoeken naar identiteit betekent.

Commentaar

De 'geheimen en leugens' uit de titel gaan over de gevoelens die in de alledaagse omgang tussen mensen niet of nauwelijks worden uitgesproken: liefde, maar ook twijfels, angsten en frustraties. En die komen allemaal aan het licht tijdens een familieretünie.

Ook met deze film - die soms veel weg heeft van een documentaire - geeft Leigh weer een indringende kijk op het leven van gewone mensen in de Britse samenleving. Winnaar van de Gouden Palm en de prijs voor beste actrice (Brenda Blethyn) op het filmfestival van Cannes, en genomineerd voor vijf Oscars.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnements@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 16 november
33ste zo dh jaar
10 u Viering
Voorgangers: Lieven Dries
Lector: Ronny Van de Gaer
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Herman Baumers

Zondag 23 november
Christus Koning
10 u Viering
OKRA viering
Gedachtenisviering Jacobus Rosier (1952)
Voorgangers: Pr. Rony Timmermans en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Raoul Vereecken

SINT-ANTONIUS

Zondag 16 november
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: deken Patrick Maer-
voet
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Ann Henderickx
Homilie: deken Patrick Maervoet
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 23 november
Christus Koning naamopgave
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: vormelingen
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
zo 16 november
zo 30 november
zo 7 december
zo 14 december
zo 21 december
woe 24 december om 20 uur

DON BOSCO-
MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maan-
dagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtucht en
van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage
(bar)
17 November
1, 15 en 29 December

NIEMAND WEET WAAR.

MAAR MIJN HART
BLIJFT HET ZEGGEN:

JE BENT DAAR.

AAN DE ANDERE KANT
VAN DE TIJD.

Kris Gelaude

Nooit meer verlegen

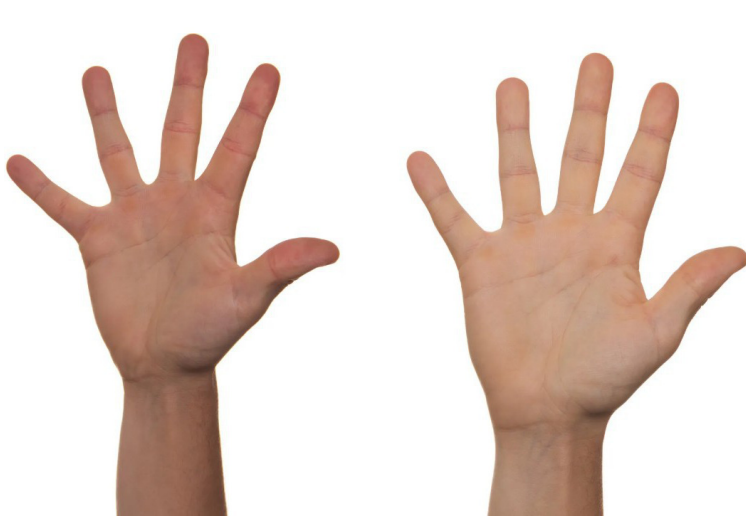
Mijn vader was een stille man. Altijd rustig en teruggetrokken. Buren, familieleden en kennissen kenden hem als de zwijgend glimlachende echtgenoot, die met een kwinkslag een einde maakte aan de oeverloze verhalen van mijn moeder. Zijn inbreng beperkte zich tot snedige oneliners, die niet uitnodigden tot repliek of conversatie.

Zelf was ik als kind verlegen, bijna te bang om iets te zeggen in de klas. Ik was tot mijn twaalfde enig kind, zat niet in een jeugdbeweging en speelde weinig met andere kinderen.

Ik heb zo zelfs mijn eerste auditie voor het schoolkoor 'De Meiklokjes' verknald omdat ik niet in staat was een liedje dat ik nochtans goed kende, voor te zingen. Achteraf was ik machteloos kwaad op mezelf. Ik dacht dat ik op mijn vader leek en dat maakte me toch weer blij, want dat wilde ik graag. Die onhandige verlegenheid nam ik er dan wel bij.

Tot ik op een keer, zo ergens rond mijn vijftiende, met mijn vader naar een lezing van dokter Vogel ging. We waren samen bezig geweest rond de geneeskraft van planten en de theorieën van deze dokter. Het was de eerste en enige keer dat ik met mijn vader naar een lezing ben gegaan.

Na de lezing was er gelegenheid tot vragen stellen. Ik zat wat passief te wachten tot het gedaan was, toen ik opeens merkte dat mijn vader zijn hand opstak. Mijn in zichzelf ge-

keerde vader, die nooit een woord te veel zei, die nooit spontaan het woord nam in een groep mensen!

Hij stelde rustig een pertinente en kritische vraag die hij genuanceerd verwoordde en waarop hij een kort antwoord kreeg. Ik hoorde weinig van de vraag, en nog minder van het antwoord. Het bloed gonsde in mijn oren. Want ik wist opeens dat mijn vader als het erop aankwam wél zijn mond opendeed. Dat hij als het nodig was echt wel de moed had om voor iets op te komen of iets aan de kaak te stellen. Voor mij veranderde dat alles.

Want als hij het kon, dan kon ik het ook. Ik leek toch op hem? En dus deed ik het vanaf toen gewoon, net zoals hij, alleen als het nodig was. Het ging niet gemakkelijk: ik bloosde snel en vond in het begin niet

altijd de juiste woorden. Maar oefening baart kunst.

In de jaren die volgden richtte ik op school een leerlingenraad op. Ik ging zelf lesgeven en gaf lezingen over mijn boeken. Ik ben al lang niet meer zenuwachtig om voor een publiek te spreken. Al ben ik diep vanbinnen nog steeds hetzelfde verlegen meisje.

Mijn vader gaf me geen preek over hoe ik moest leren durven. Hij nam mij mee en durfde zelf. Zo werkt opvoeding.

Kolet Janssen
gepubliceerd op <https://www.koletjanssen.be/blog/nooit-meer-verlegen/>

DE ORGELPIJPJES O.L.V. VAN TROOST

Welkom op de jaarlijkse spaghetti-avond!

Groepsfoto van de Orgelpijpjes in Cadzand 2024

Zoals elk najaar verzorgen De Orgelpijpjes een gezellige spaghetti-avond in de St.-Ritazaal (Pakenhof) naast de kerk van O.L.V. van Troost (Pakenstraat, Heverlee).

We willen graag iedereen uitnodigen op zaterdagavond 15 november 2025 vanaf 16.30 uur. Om 17.00 uur

verzorgt het kleuterkoor 'De Orgelijntjes' samen met de vaste groep van 'De Orgelpijpjes' een kort optreden. Vanaf 17.45 uur kan er volop gegeten en gedronken worden.

Alle bijkomende informatie en de mogelijkheid tot inschrijving vinden jullie op onze website www.orgelpijpjes.be

De inschrijvingen lopen van 2 tot 11 november.

We kijken ernaar uit ook jou te mogen verwelkomen!

Katrien Konings

Concert Florilegium

Kamerskoor
Florilegium
Vocaal ensemble
Amicantus

Ein deutsches Requiem
Johannes Brahms

Arvo Pärt De Profundis Francesco Cavalli Requiem

muzikale leiding
Alexander Schneider sopraan
Emilie De Voght
bariton
Felix Rumpf piano
Bart Verheyen
Lokke Van der Ven

ZON 30 NOV 2025 | 15U
Concertzaal Campus Lemmens Leuven

Tickets: www.florilegium.be/kaarten

ondersteund door de Vlaamse Overheid en Koor&Stem

MET STEUN VAN **KOOR & STEM**

Graag nodigen we jullie uit op **Ein deutsches Requiem** op **zondag 30 november om 15u** in de Concertzaal van het Lemmensinstituut in Leuven.

Samen met Vocaal Ensemble Amicantus Heusden brengen we onder leiding van Alexander Schneider een bijzondere namiddag vol koormuziek die vier eeuwen overspant.

Drie werken uit verschillende tijden – van de 17de eeuw tot vandaag – nodigen het publiek uit tot bezinning over vergankelijkheid, troost en menselijke hoop.

De opening gebeurt met het **“Introitus” uit het Requiem van Francesco Cavalli**. Deze Venetiaanse meester schreef het werk aan het einde van zijn leven voor zijn eigen herdenking. Twee koren staan tegenover elkaar, spiegelen zich in klank en scheppen een sfeer van verstillings. Hier begint de reflectie over sterven en herinnering.

Arvo Pärts “De profundis” voor mannenkoor en slagwerk zet dit pad verder. Met radicaal eenvoudige maar diep indringende middelen vertaalt Pärt de bijbelse klacht in een taal van onze tijd. Klank en stilte, archaisch en modern tegelijk – een brug tussen verleden en heden.

Het hoogtepunt vormt **Johannes Brahms’ “Ein deutsches Requiem”** in de zelden uitgevoerde versie voor vierhandig piano en pauken. Brahms bouwt voort op de traditie van Palestrina, Bach en Schütz, maar smeedt er zijn eigen klanktaal uit. Hij bekleedt hun barokke idee van het requiem met een romantisch gewaad en plaatst de

troostende boodschap in het centrum.

Bewust koos hij Duitse bijbelteksten, maar zonder kerkelijke dogma’s. “Ik had het duitse ook liever weggelaten en er gewoon de mens voor in de plaats gezet”, zei hij zelf. Zijn requiem is muziek voor mensen – een zaligspreking van de rouwenden.

Twee koren, drie werken, vier eeuwen: een unieke namiddag waar verleden en heden elkaar ontmoeten en vragen rond sterven, troost en menselijkheid verklankt worden.

Met de steun van de Vlaamse Overheid en Koor&Stem.

Uitvoerders

Koren: Kamerskoor Florilegium uit Leuven en Vocaal Ensemble Amicantus uit Heusden-Zolder
Dirigent: Alexander Schneider
Sopraan: Emilie De Voght
Bariton: Felix Rumpf
Aan de piano: Bart Verheyen & Lokke Van der Ven
Percussie: Pieter Franssen

Informatie en kaarten

Wanneer: Zondag 30 november 2025 om 15 uur
Waar: Concertzaal van LUCA Campus Lemmens, Lemmensberg 3, 3000 Leuven
Prijzen:
Voorverkoop: Volwassenen 25 EUR / -26j 20 EUR
Aan de kassa Volwassenen 28 EUR / -26j 23 EUR
Gratis voor -12j.

Kaarten bestellen kan op www.florilegium.be/kaarten.php

Een feestelijke misviering tijdens de benedictijnendag in Vlierbeek

VLIERBEEK 900

Een feestelijke misviering tijdens de benedictijnendag in Vlierbeek

Op 26 oktober stonden er, na meer dan tweehonderd jaar, weer benedictijnen rond het altaar van de abdijkerk van Vlierbeek. Ze kwamen uit Affligem en Dendermonde. Het waren de benedictijnen van Affligem die in 1125 door Godfried met de Baard naar een ‘plek die Vlierbeek heet’ werden gezonden om er een nieuwe abdijsamenleving uit te bouwen.

Na de ontvangst met een natje en een droogje door leden van de Heemkundige Kring Vlierbeek volgde een bezoek aan de expositie *‘Het verhaal van Vlierbeek. 900 jaar leven in de abdij’*. De monniken volgden met aandacht de rondleiding die gegeven werd door een van de hoofdauteurs van het pas verschenen boek *‘Een plek die Vlierbeek heet’*. Daarna nam de voorzitter van de Heemkundige Kring het over. Ze waren geamuseerd door de kinderen die, net zoals zichzelf, in een zwarte pij rondliepen. De jongsten waren druk bezig met de vragen van een zoektocht door de tentoonstelling.

Daarna begon de voorbereiding voor de misviering. De prelaten van de norbertijnerabdij van Park waren eveneens uitgenodigd. De eucharistieviering werd voorgegaan door abt D. Gerard Van Malderen. Deken Patrick Maervoet en priester AntonyJude Okafor concelebreerden met de kloosterlingen. Er was een vrij goede opkomst voor de zaterdagavondviering op een ongebruikelijk uur voor onze parochianen. Ook heel wat gelovigen van buiten Vlierbeek vierden mee, zoals de zusters benedictinessen van Leuven. Tijdens de homilie stond abt Gerard uitvoerig stil bij de regel van Benedictus. Die bevat aanbevelingen die ook voor leken waardevol zijn. Bijvoorbeeld, wie naar de regel van Benedictus leeft, streeft naar evenwicht en maat bij wat hij doet, een abt luistert goed naar alle monniken voor hij een belangrijke beslissing neemt. Het was een ingetogen, sfeervolle viering.

De plechtige eucharistieviering werd muzikaal opgeluisterd door een gelegenheidskoor dat gregoriaanse liederen bracht. Die hebben destijds ongetwijfeld vaak geklonken op deze plek. Onze huismusici Paul Van Hooff en Odette Meyers brachten muzikale tussenkom-

sten die mooi in het geheel pasten en toch ook een eigentijdse toets hadden. Tijdens de plechtige intrede van de benedictijnen, norbertijnen en priesters weerklonk een eigen compositie van Paul. Als laatste lied werd het ‘Salve Regina’ aangeheven. De celebranten rond het altaar en de aanwezigen draaiden zich daarbij naar de kapel van Onze-Lieve-Vrouw, de patrones van Vlierbeek. Het was een sterke afsluiting.

Na afloop werden de genodigden nog vergast op een etentje dat door vrijwilligers van de Heemkundige

Kring was voorbereid in de mooie zaal Elisabeth Alberdingk Thym in het Nieuwe Abtskwartier. Tijdens het hele bezoek viel op dat de atmosfeer gemoedelijk en aangenaam was, er was een hartelijk contact tussen alle betrokkenen. Zou de toepassing van de regel van Benedictus daarvoor iets tussen zitten?

Tekst @ Denise Dictus
Foto's – Heemkundige Kring Vlierbeek © Veerle Houbrechts Photography

"Concerto di Natale"

Ensemble Capella Nova o.l.v. prof. dr. Marleen Reynders brengt 17de eeuwse Italiaanse Vespers voor dubbelkoor, barokorkest en solisten ten voordele van het KU Leuven Rouwzorgfonds Leo Amoëts.

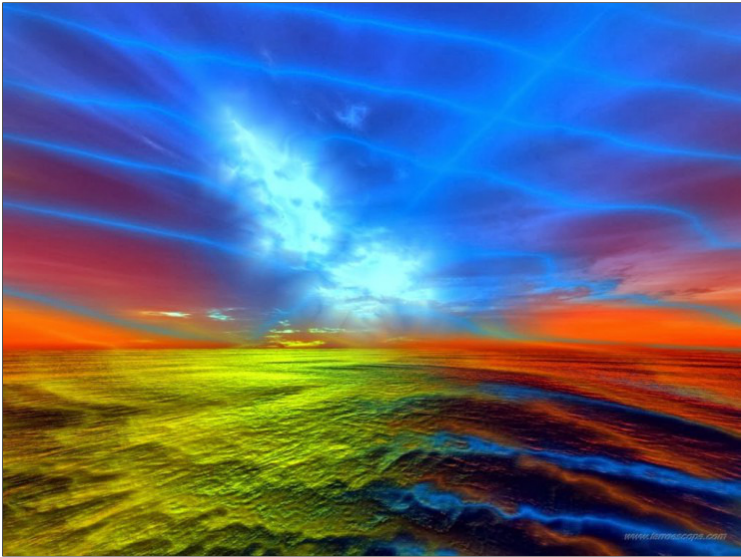
Begin 17de eeuw beleefde de stad aan de lagune haar muzikale hoogtepunt. In de weelde van hun gou-

den tijdperk componeerden grootmeesters als Monteverdi, Gabrieli en Cavalli muziek die de beroemde San Marco-basiliek liet schitteren in de aanloop naar Kerst. Capella Nova laat die klankenpracht opnieuw klinken en brengt zo een vleugje Venetiaanse pracht naar Leuven.

Wanneer: vrijdag 12 december 2025 - 20.00 u.
Waar: Sint-Jan de Doperkerk, Groot Begijnhof Leuven
Tickets:
VVK 25 euro – via www.capellanova.be
Kassa 30 euro

www.kuleuven.be/up

Screensaver 'Gevoel voor tumor'

Bart Paepen heeft een onderzoek gedaan naar Bijbelse thema's die aanwezig zijn op onze beeldschermen, onder de titel van 'Screensaver met Bart Paepen'. Vandaag is de film 'Gevoel voor tumor' aan de beurt.

De titel voor de Vlaamse serie 'Gevoel voor tumor' deed mij opkijken. Gaan we lachen met kanker? De lichte verteltoon en de hippe sfeer van de reeks zetten mij eerst nog op een verkeerd been, maar al snel werd duidelijk dat de serie een heel andere richting uitgaat. Tristan Devriendt een laatstejaars student geneeskunde, is klaar om zijn droom te vervullen en neurochirurg te worden, als hij geconfronteerd wordt met het slechte nieuws dat een dokter zo vaak moet brengen: 'U hebt kanker'. In de allereerste scène van de reeks krijgen we de belangrijkste regels van het slechtnieuwsgesprek te horen: 1. Stel de patiënt gerust, 2. Wees empathisch, en 3. Zeg duidelijk wat er gaat gebeuren. In de universiteits aula kan je als toekomstig dokter daar nog enigszins lacherig mee omgaan, maar hoe je dat beleeft als het over jou gaat, dat ontdekt Tristan als hij de aangeleerde stappen herkent in de mededeling van de arts, die hem het slechte nieuws brengt en daar is niets humoristisch aan. Ik heb met 'Gevoel voor tumor' zeker zo veel geweend als gelachen. Vanwaar dan de verwijzing naar humor in de titel? Hier komt Hanne binnen. Eerst nog iemand op wie Tristan letterlijk botst, vervolgens een ergerlijke buur in de ziekenhuiskamer, maar tenslotte de liefde van zijn leven. Hanne

heeft een breibedrijf,, Witty Knytti. Ze maakt mutsen. "Welke Griet brei er nu ook?" "Vanwaar komt dat zelfs?" 'Is dat een bommacomplex of zo?' snauwt Tristan haar toe, als Hanne - een tikkeltje geforceerd door haar grootvader - Rumikub met hem speelt in het ziekenhuis. Waarom Hanne mutsen brei ontdeken we samen met Tristan enkele afleveringen later. Niet toevallig de aflevering waar dokter Devriendt zijn haar verliest. Voor ze overleed breidde Hannes oma steeds een muts als het jonge meisje bij hen logeerde, terwijl haar ouders op zakenreis waren. Voor ze overleed, breidde oma steeds een muts als het jonge meisje bij hen logeerde terwijl haar ouders op zakenreis waren. Als ze aan oma vroeg wanneer haar ouders terug zouden zijn, was het antwoord steevast: 'Als deze muts klaar is' Tot op een dag dat Hannes ouders omkomen in een vliegtuigongeluk en de muts nooit wordt afgewerkt. Mutsen breien is voor Hanne dus een activiteit vol betekenis: de gezellige en de geruststellende nabijheid van haar grootmoeder. Het uitkijken naar een blij weerzien met haar ouders, en ook het gemis van zowel haar ouders als van oma. En die betekenis groeit alleen maar als Tristan haar vraagt ook voor hem een gepersonaliseerde muts te breien. Deze symbolische zo belangrijke pots brengt de humor binnen waarnaar de titel verwijst. In een leren lap op de muts die Tristan van Hanne krijgt staat gedrukt: T.E.A.M.T.U.M.O.R. En ze is de eerste van een reeks, want andere patiënten op de dienst oncologie tonen ook interesse. En op elke muts

staat iets anders gedrukt. Chemotoneel, Tomorrowland, Yes we cancer, In die reeks hoort ook onze titel thuis: 'Gevoel voor tumor'. Maar er is meer. Enkele afleveringen later komt er nog een betekenislaag bij. De vrijwilligers die mee zoeken naar een donor voor Tristan dragen een muts met op het leren lapje: Vrienden van Devriendt. In zekere zin spelen de mutsen van Hanne de hoofdrol in deze serie. Of beter gezegd: de kern van het verhaal is waar de mutsen voor staan. Of het nu de nostalgische band is met geliefden die ons ontvallen zijn, of de connectie tussen zieke lotgenoten, of mensen die zich belangeloos inzetten voor wie in nood is, de mutsen zijn een beeld van het mooiste dat er bestaat: verbondenheid, in goed en vooral in kwade dagen. Zoals de humoristische inscripties hebben de mutsen dus een relativerende kracht. Neen, ze verdringen niet de ellende die bij de ziekte hoort. Op geen enkel moment minimaliseert de serie de lijdensweg van de kankerpatiënten. Meer nog, door aan het eind van elke aflevering getuigenissen van jonge patiënten te tonen over hun ervaringen, versterken de makers het realiteitsgehalte en maken ze er de kijker van bewust dat het hier niet over een romantische vertelling gaat, maar over het leven zoals het is. Op welke manier relativeren de mutsen dan wel? Ze geven aan dat er meer is dan de ellende. Ze brengen schoonheid binnen in een van de pijnlijkste plaatsen van onze samenleving. En daarin schuilt niet alleen een diep wijsheid, je vindt er ook het hart van de christelijke geloofsovertuiging. De beroemdste speech van Jezus heet de bergrede. Een van de eerste uitspraken die Hij doet, klinkt op zijn zachtst gezegd eigenaardig: Jezus zegt dat wie treurt zich gelukkig mag prijzen, raar toch? Een zogenaamde zaligspreking vind je in vele teksten uit die tijd. Ook tweeduizend jaar geleden waren mensen op zoek naar geluk, vervulling van hun leven. Wijsheidsleraars van allerlei soort gaven daarbij graag tips. Denk aan een typische ouderlijke uitspraak als: zie maar dat je eerst een diploma haalt, want dat is toch het belangrijkste. In Bijbelse tijden tijden zou dat als volgt klinken; zalig de mensen met een diploma want ze zullen genoeg geld verdienen. Zalig de mensen die gezond zijn, want zij kunnen van het leven genieten. In

die wijsheid leeft Tristan aan het begin van de reeks. Hij staat klaar om een van de hoogste diploma's te halen. En ondertussen geniet hij volop van het leven. Aan het ziekenbed geeft zijn zus toe, dat zij hem vaak vervloekt had als kind. 'Dan dacht ik:' zegt ze, 'Wanneer gaat dat einde geluk van hem ne keer stoppen?' 'Ge waart zo irritant perfect.' Ondanks zijn vervloekte en irritante perfectie kan je je wel afvragen of hij het ware geluk kent? Dat blijkt in zijn relatieleven. In de eerste aflevering vraagt een meisje met wie hij de nacht heeft doorgebracht. Zijn antwoord is keihard: hij beschrijft verliefdheid als een chemisch proces en voegt eraan toe: 'Maar het probleem is dat die stoffen na verloop van tijd afnemen. Dus waarom zouden wij elkaar nog terugzien. Toch?' En olijk fladdert hij verder naar de volgende verovering. Deze Tristan zou eens goed lachen met een wijsheid als: zalig de treurenden. Maar dan wordt hij ziek en langzaam moet hij alles loslaten. Hij kan niet meer zoals vroeger uitblinken in zijn rugbyteam. Hij ontdekt gaandeweg dat hij mogelijk geen neurochirurg wordt. Hij wordt afhankelijk van de zorgen van anderen. En de behandeling heeft ook gevolgen voor zijn potentie en zijn vruchtbaarheid. Geen perfectie meer, dus weg geluk. 'Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden.' Zegt een meester van de wijsheid tweeduizend jaar geleden. Ook als de oorspronkelijke dromen in duigen vallen, is er een weg naar geluk en die ligt in de verbondenheid. Die ligt in de liefde. Niet alleen de romantische, erotische relatie die in kleffe liedjes liefde wordt genoemd. Nee, liefde zoals die verbeeld wordt in Hannes mutsen: de warme band met de overleden geliefden, de trouwe hulp van familie en vrienden, het solidaire engagement van mensen met een goed hart. En ook: de onvoorwaardelijke nabijheid van een mens die zegt: ik hou van jou. Gevoel voor tumor vertelt het verhaal van een transformatieproces. Tristan wordt een nieuw mens. Het is trouwens veelbetekenend dat dit proces start terwijl we getuige zijn van de doop van zijn neefje. Zoals het doopsel de start is van een levenslange weg waarin je volwassen wordt als christen; zo ook zal zijn ziekte de jongeman meenemen langs compleet nieuwe bochten in zijn leven. En de belangrijkste les dient

zich niet aan in het medische kader maar in het relationele. Als Tristan hervalt, verliest hij zelf alle moed, maar vervolgens stoot hij op een nog groter obstakel. Hanne krijgt de kans om haar mutsenbedrijf naar een hoger niveau te tillen, maar gaat niet in op het aanbod. Ze wil er zijn voor Tristan. Het is één ding om je dromen los te laten, het is nog iets helemaal anders om te accepteren dat anderen hondroom laten gaan voor jou. Dat is de reden waarom Tristan het uitmaakt met Hanne. Hij roept: 'Ik kan dat niet meer aanzien, dat gij uw toekomst zit te verkloten door mijn kots op te kuisen!' En hij doet alsof Hanne nooit meer is geweest dan een verzetje. Als Hanne een laatste poging doet - overigens opnieuw geïnspireerd door haar grootvader - een poging om de liefde te laten overwinnen argumenteert een verzwakte Tristan dat hij nooit meer dezelfde zal zijn. Hannes antwoord vat de serie goed samen: 'Ik hoop het.' Want den Tristan die ik heb leren kennen in de kamer van mijn opa, dat was een zelfingenomen arrogante kwal. Maar ik heb u zien veranderen in den Tristan waarop ik verliefd op ben geworden.' Voor ze afdruipt omdat Tristan blijft zwijgen stamelt ze ontgoocheld: 'Ik herken u niet meer.'. Met welke Tristan eindigt de reeks dan? Met de laatste krachten verlaat de jongeman zijn isolatiekamer en gaat achter Hanne aan. Strompelend door de ziekenhuisgang is hij een beeld van de totaal verzwakte, machteloze mens. Maar nooit in de serie toont hij meer kracht dan op dat moment. De kracht van de mens die zich laat omhelzen. De kracht van de mens die sorry zegt. De kracht van de liefde die zich helemaal overlevert aan de ander. Elke mens is geroepen om deze weg af te leggen in het leven. Ook wij. Het is te hopen dat wij daarvoor niet moeten wachten tot we op de dienst oncologie terecht komen. En aan alle mensen die toch door deze beproeving moeten, wens ik een buur toe als Hannes opa, een familie die steunt zoals die van Tristan. En een Hanne die zelfd de meest duister momenten relativeert en openbaart dat er uiteindelijk iets is dat nog meer doorweegt: de liefde.

Rebonjour

Photo by Joshua Rawson-Harris on Unsplash

Af en toe ben ik stikjaloers op Franstalige mensen. Sowieso hebben ze een woordenschat waar ze veel zwieriger mee omspringen dan wij met de onze. Maar er zijn van die woorden die ik gewoon van hen zou willen stelen. Afgelopen week waren we in de Ardennen in een kleine supermarkt. Een vriendelijke mevrouw van het personeel laveerde met een volgelaan kar tussen de rekken en groette ons vriendelijk toen we voor haar opzij gingen. Even later zat ze achter de kassa waar wij onze aankopen gingen be-

talen. 'Rebonjour!' zei ze glimlachend. Kijk, dat mis ik toch echt in onze taal. 'Hallo alweer!' klinkt echt niet hetzelfde. Met 'rebonjour' laat je horen dat je iemand hebt opgemerkt. Dat je nog weet dat je hem of haar kort voordien ook al hebt gezien. Dat je het fijn vindt om iemand opnieuw te zien. Wij komen in onze taal vaak niet verder dan 'De volgende keer moet je trakteren!' Dat is eerder een soort dreigement, speels weliswaar, maar toch. Het heeft een onderton van 'zorg er maar best voor dat we elkaar

vandaag niet nóg eens tegen het lijf lopen!' Of zie ik dat verkeerd? Zijn wij wel echt blij als we iemand herhaaldelijk tegenkomen? Of voelen we ons dan in het nauw gedreven omdat we niet meer weten wat we nog tegen elkaar kunnen zeggen? Met 'rebonjour' los je al die problemen rimpelloos op.

Kolet Janssen - gepubliceerd op 20 augustus 2025 (<https://www.koletjanssen.be/blog/rebonjour/>)